

ר"ת	יציאה	כניסה	
20:54	20:19	19:02	ירושלים
20:52	20:21	19:17	תל אביב
20:54	20:23	19:12	חיפה
20:53	20:19	19:20	באר שבע
פרשת במדבר • כ"ז אייר תשפ"ב • גליון 773			

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210

פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

מאמר ראש הישיבה

רשימת קניות לחג

אבטיח כבר קנית?

מתכון לעוגת גבינה כבר יש לכם? האם כבר הספקתם להזמין פרחים לקשט את הבית לחג השבועות? איזה בשר קניתם ובאיזה בקבוק יין תעטרו את שולחן החג? כדאי להזדרז כדי שהחג לא יתפוס אתכם "לא מוכנים"...

חשבתם לעצמכם כמה אנחנו משקיעים בהכנות החיצוניות, בתפאורה, בבגדים; כמה חשוב לנו שהכול יעבור נעים וטעים, יפה ובשפע.

אבל מה עם ההכנה האמיתית? מה עם הלב? מה עם המהות? פעם אחת לפני פסח אמר רבי נתן מברסלב: מצות ויין לארבע כוסות כבר יהיו, עם הכול כבר נסתדר - אבל מאיפה לוקחים את הפסח בעצמו? כלומר, איך נוודא שאנחנו מוכנים לקדושת החג בעצמה; מה עושים כדי לזכות לאור של החג שהוא העיקר.

כל שכן בחג הקדוש של מתן תורתנו. עם כל ההכנות הגשמיות אפשר להסתדר - אבל מאיפה ניקח את ה"מתן תורה" בעצמו?...

אוויר לנשימה

הריח של קבלת התורה כבר נישא באוויר. אבל זה לא ריח של עוגות גבינה.

זה ריח של אמונה שלימה שחג השבועות הוא לא סתם חגיגה, הוא לא עוד יום חופש של אכילה ושתייה, הוא אפילו לא זכר למאורע היסטורי. לא ולא. חג השבועות הוא "זמן מתן תורתנו". זה הזמן שבו ה' נותן ומשפיע תורה לעם ישראל בכל שנה ושנה מחדש.

האמת היא שבכל יום ויום ה' נותן את התורה מחדש ולכן אנחנו מברכים בכל יום "נותן התורה". אבל חג השבועות הוא הראשית, המתן תורה העיקרי שממנו

יונקים ומקבלים כל ה"מתן תורה" הקטנים שבכל יום. יום מתן תורה הוא יום הדין על לימוד התורה של כל השנה כולה. זה יום גורלי ביותר. כל הרוחניות שלנו מוטלת על כף המאזניים. זה הרבה יותר גורלי מראש השנה.

אין דימוי ואין משל שיכול לתאר את התשוקה של נשמות ישראל לתורה הקדושה. זה לא כמו שחרור ממאסר עולם, ולא כמו חתן המחכה ליום שמחת לבו. זה הרבה הרבה יותר עמוק מכל מה שנוכל לתאר. בשביל יהודי תורה זה חיים, תורה זה החמצן, האוויר לנשימה. תורה זה האור שהוא רואה. תורה זה הכול.

ובלי תורה חליה אין כלום, אין טעם לחיים, אין משמעות לקיום.

הכנת - קיבלת

ועכשיו שה' פותח את ידיו ומשביע לכל חי את מאור התורה - הלב היהודי מתעורר לחיים, הצמא העמוק שבנשמותינו קורא אלינו בתוך תוכנו ואומר: יהודי יקר, זה הזמן, הגעת למעיין החיים. זה הזמן להרוות את צמאונך ולשאוב מלוא חופניים מים חיים לכל השנה כולה.

כמה עצוב להגיע לבאר בלי כד המים, בלי כלים. אתה יכול לשתות ולרוות, אבל אתה חוזר הביתה ריקם, וזה רק עניין של זמן עד שהצמא יכה בך שוב. אבל כאשר אתה מגיע עם הכד, וכל שכן אם אתה מגיע עם מיכלית - אתה מצייד את עצמך במים חיים לזמנים הקשים ואתה גם יכול להרוות את צמאונם של רבים וטובים נוספים.

הבורא ברוך הוא נתן לנו שבעה שבועות להכנת הכלים. שבעה שבועות אנו בונים כלים וממתינים ליום הגדול. היום הגדול הוא לא יום קבלת התורה אלא יום מתן התורה. זה היום שבו ה' פותח את אוצרו הטוב

ועותן בשפע מהסחורה היקרה ביותר, וכל אחד מקבל אך ורק לפי הכלים שהכין. הכנת - קיבלת!

כל ישראל בני מלכים הם

מהי ההכנה? ההכנה היא המידות. תיקון המידות. בכל שבוע של ספירת העומר מתקנים מידה אחרת. אבל השלימות של כל המידות, המידה הכוללת את כל המידות - היא מידת המלכות. החותם של כל שבוע ושבעה משבעת השבועות הוא מידת המלכות. אתה מתחיל בתיקון מידת החסד ועובר מיום ליום, וכשהגעת למלכות שבחסד - תיקנת בשלימות את המידה ואתה יכול לעבור למידת הגבורה.

והשבוע האחרון של הספירה - כולו תיקון של מידת המלכות עד המלכות שבמלכות. זה השבוע הבא עלינו לטובה. זה בדיוק הזמן להעלות להילוך גבוה ולהגביר את הכיסופין ואת התפילות ולהכין את עצמנו היטב ליום הגדול.

וגם אם עד עכשיו לא זכית לעצל כל יום מימי הספירה, אף פעם לא מאוחר, ואתה יכול להתחיל מחדש ולחטוף את הכלי המרכזי והנפלא ביותר שיזכה אותך לחג שבועות מאיר באמת, שיאיר את נשמתך באור התורה ותתחיל לחיות חיים של יהודי.

אני רוצה שנלמד קצת על המשמעות של תיקון המלכות כדי שנוכל לכוון את מחשבותינו, ואת לבבינו לתדר המיוחד של מידת המלכות, שנתחיל לאמץ את המידה הזאת בחיינו ולגלות אותה בכל תחום ותחום.

משקפיים מלכותיים

הזוהר הקדוש מתאר את מידת המלכות במילים: "לית לה מגרמה כלום". אין לה כלום מעצמה. מידת המלכות מסמלת את האמונה השלימה שהכול מה' והכול של ה'. אם הכול של ה' - לי עצמי אין כלום.

מידת המלכות מסמלת את התפילה, כי מי שחי את

המשך בעמ' 3

על העתיד של עם ישראל

השאלות הכי חמות / מ' 4-5

תורה ותפילה

חנניה: "מה יעשה אדם ויחכם, אמר להן ירבה בישיבה וימעט בסחורה. אמרו הרבה עשו כן ולא הועיל להם, אלא יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר (משלי ו-י) כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. ומסכמת הגמ': מאי קא משמע לן [רש"י]: "למה ליה למימר להו ירבה בישיבה, הואיל וברחמים הדבר תלוי", דהא בלא הא לא סגי"א [כלומר אי אפשר לזכות לתורה ללא עמל וללא תפילה].

נמציו למדים דברים ברורים מדברי רבי יהושע, כי כדי לזכות לתורה של תורה צריך לשלב שני דברים גם יחד, מצד אחד צריך להתייגע בתורה: "ירבה בישיבה וימעט בסחורה", אך יחד עם זה: "יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו", צריך גם כן לבקש רחמים מהקב"ה שישפיע לו מחכמת תורתו.

הרי לנו דברים ברורים שצריך להתפלל על תורה. ולפי זה נשכיל להבין מה שתיקנו בתפלת שמונה עשרה: "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה", שהיא ברכה מיוחדת על השגת התורה, כמו שפירש רש"י (עבודה זרה ח. ד"ה מעין כל ברכה): "אם היה משכח תלמודו מאריך בחונן הדעת". ויש לרמז ענין זה בדברי החכם מכל אדם (קהלת ד-ט): "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם", כלומר "טובים השנים" - העסק בתורה ובקשת הרחמים ממי שהחכמה שלו, "מן האחד" - ממי שעוסק בתורה ואינו מבקש רחמים, "אשר יש להם שכר טוב בעמלם", כי בזכות שני הדברים יש להם שכר שצילחו בעמלם בתורה.

על ידי אמצעי, [השר והמזל המשפיע עליהם], באים הכרובים ללמדנו שאין הדבר כן אצל עם ישראל, כי עם ישראל מקבלים את השפע ישר מה', ללא צורך באמצעי אחר.

מוסיף רבינו בחי" ואומר: "ועוד טעם אחר, כדי שנתעורר בתפילותינו ובכל שאר העבודות [המצוות], שלא נשים אמצעי בין הקב"ה ובינינו, ומן הטעם הזה הונחו לפני ולפנים במקום השכינה, הוא התל שהכל פונים בו לתפילה". להורות לנו שהבקשות שאנו מבקשים בתפילה, אנו מבקשים מאת ה' ממש, לא משום שר, אין כל מערכת לקבלת פניות, אלא השי"ת בכבודו ובעצמו מאזין תפילה, שומע כל בקשה, והוא יתברך בכבודו ובעצמו שופט כיצד למלא אותה. ובפרט כאשר אנו מתקרבים ליום של קבלת התורה, צריכים אנו להתכונן עם הרבה תפילה לזכות לקבלת התורה, כי הקב"ה נותן את התורה, אבל קבלת התורה תלויה בנו, לפי מה שהאדם מכין את עצמו בכיסופים ותפילות, אמנם ראוי לכל אחד מישראל לדעת, כי הן אמת שאי אפשר לזכות להשגות התורה רק על ידי העמל והגיעה בתורה בבחינת: "נגיעה ומצאתי תאמן", אבל יחד עם העמל צריך גם כן להתפלל לפני הקב"ה שישפיע לו חכמת התורה, כמו ששינוי בגמרא (נדה ע:): כי אנשי אלכסנדריא שאלו את התנא האלקי רבי יהושע בן

בפרשתנו (במדבר ד כ) כתוב: "ולא יבאו לראות כבלע את הקדש וסתי", רש"י במקום מביא שיש איסור להסתכל על כלי המקדש אפילו בזמן שמקופלים אותם לתוך הנרתיק שלהם.

וכמו שאומרת הגמ' (יומא נד) "אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל, מגוללין להם את הפרוכת ומראים להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להן: ראו חיבתכם לפני הקדוש ברוך הוא. ועל כך מקשה רב חסדא: והרי נאמר: 'ולא יבוא לראות כבלע את הקדוש', כלומר יש איסור לראות אל הקדוש פנימה. מתרצת הגמרא שאחר שבאו לארץ ישראל אין נוהג איסור זה ע"ש, על כל פנים למדנו שיש איסור מיוחד נאמר בתורה, שלא להביט במקום שבו נמצאת השכינה. רק בזמן מיוחד בשנה היו מגלים אותו, להראות לעם ישראל את גודל חיבתם לפני הקב"ה.

רבינו בחי" (שמות כה, ית) מבאר על דרך הפשט, מהו הענין הנפלא שהראו הכרובים לעם ישראל את גודל חיבתם לפני המקום. כי הענין הוא, שנדע ונשכיל כי כמו שהקשר של איש ואשה הוא קירבה גמורה ללא אמצעי אחר המקשר ביניהם, (כלומר בני זוג לפי האמת לא צריכים מישהו שיתווך ביניהם) כך הקשר של עם ישראל להקדוש ברוך הוא, הוא קשר ישיר ללא אמצעי. לפי שאומות העולם מקבלים את השפע שלהם מה'

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

בטיול בחו"ל, הקעקוע הוא בכף הרגל ולא ממש
רואים אותו, האם אפשר להשאיר או שצריך
להסירו?

למרות שיש איסור גמור לעשות כתובת קעקע על בשרו (ויקרא פרק יט פסוק כח, וכן בשלחן ערוך יורה דעה סימן קפ), מכל מקום מי שכבר עשה קעקוע אינו חייב להסיר זאת ממש, ואף על פי כן טוב ונכון למי שיש באפשרותו להסיר את הקעקוע ממש, כדי שלא תהיה עליו "מזכרת עוון". מעיין אומר (חלק ד עמ' ש"א).

פעמים שאני הולך לבית הכנסת לקרוא תהילים,
ובבית הכנסת יש מניינים שמתפללים, האם כל
פעם שאני שומע קדיש או קדושה עלי להפסיק
ולענות עמהם?

יש אומרים שצריך לענות על כל ברכה או קדיש וחייב להפסיק באמצע לימודו כדי לענות. כפ החיים (סימן צ' ס"ק קט"ו) נוטרי אמן (ח"ב עמ' קס"ו). אמנם דעת הרבה פוסקים שאם הדבר מהווה ביטול תורה שמפסיק כל פעם ואינו יכול ללמוד כהוגן, אין חיוב לענות אמן, וגם לא על אמן יהא שמיה רבה, אבל קדושה צריך לענות עם הציבור שלא יהיה נראה כפורש מן הציבור. הגרש"ז איערבאק (הליכות שלמה פ"ט ס"ו) שו"ת שבט הלוי (ח"ט סי' מג). ובשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ג סי' פט) פסק שיש לענות גם על י"ג מידות שאומרים בציבור.

ואף בזמנינו שיש מצוה גם בכתיבת ספרים או חומשים שמשתמשים בהם יום יום, מכל מקום עיקר המצווה של כתיבת ספר תורה אינה מתקיימת אלא בכתיבת ספר תורה ממש כמו שכתב הבית יוסף בסוף סימן ע"ר וכן פסק ה"ח (שם סק"ד).

מה המעלה של מי שמשתתף בכתיבת
ספר תורה?

בספרים הקדושים מבואר הרבה מאד מעלות וסגולות על המשתתף בכתיבת ספר תורה ונביא כמה מהן כאן: זוכה (א) לאריכות ימים. חידושי הרי"ם (אבות פ"ב מ"ג). (ג) עשירות. מכתב סופר (דרוש נ"א לחינוך ספר תורה). (ג) זוכה לילדים צדיקים. נטעי גבריאל (הלכות ספר תורה עמ' כ"ב) (ד) זוכה לזרע של קיימא. עמודי אור להגרי"ח פלאגי. (ה) זוכה למחילת עוונות ולבטל גזירות רעות. נטעי גבריאל (שם). (ו) תיקון לעוון קרי. מחשבת חרוץ (רבי צדוק הכהן מלובלין אות ט"ז).

בעוונותי הרבים לפני מספר שנים עשיתי קעקוע

האם יש עניין להשתתף בכתיבת ספר תורה שנכתב
על ידי הציבור?

בתורה הקדושה (דברים כ"א י"ט) נאמר: "וְעִתָּהּ כָּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִפְנֵי ה' יִשְׂרָאֵל שִׁירָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִגְדֵי יִשְׂרָאֵל" ומכאן למדו חז"ל שיש מצוה על כל אדם מישראל שיכתוב ספר תורה או לכל הפחות שיהיה שותף בכתיבת ספר תורה ומקיים בזה מצווה מן התורה של כתיבת ספר תורה.

וכך מבואר בגמרא סנהדרין (כ"א עמוד ב') "אמר רבא אף על פי שהניחו לו אבותיו לאדם ספר תורה מצוה לכתוב משלו, שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה" וכך פסק הרמב"ם (הלכות ספר תורה פ"ז ה"א) ורבינו יעקב בעל הטורים (יורה דעה סימן ע"ד) הביא דין זה להלכה והוסיף "מצוות עשה על כל אדם מישראל שיכתוב לו ספר תורה ומאד צריך לחזר אחריה", וכך נפסק בשלחן ערוך (סימן ע"ר סעיף א').

אין ייאוש בעולם כלל

וקבל במחירם
ארבעים אלף
רובל כסף.
ולסחר
הייתה
מרכבה
ועגלון ערל
נוהג בסוסים.
כאשר נסע בחזרה

מפרסיה עם צרור הכסף
ליער אחד, נדרם הסוחר וישן.
העגלון את הסוסים אל אמצע היער, העיר את הסוחר,
ואמר לו שימסור את כל הכסף שיש לו, והתחיל מנופף על
ראשו עם גרזן. חרד הסוחר והחל מתחנן לעגלון שישאיר
לו חצי מהכסף, והעגלון לא מוותר. כשראה הסוחר כי
כלתה אליו הרעה, מסר בידי העגלון את כל הכסף, ובלבד
שישאיר אותו בחיים. כשקיבל העגלון את הכסף אמר
לו: "איך אוכל להניחך בחיים, הלא ודאי תספר אחרי
כן את המעשה אני מוכרח להרוג אותך". הרבה הסוחר
להתחנן לפני העגלון שישאירו בחיים ומשראה שהעגלון
איתן בדעתו ביקש הסוחר שייתן לו להתדוות קודם מותו.
נתרצה העגלון לדבר הזה, קשר את הסוחר אל עץ אחד
והניחו לומר דודי. התחיל הסוחר לומר וידי בהשתפכות
הנפש, ונדר שאם הוא יציל מידי הרוצח, ייתן מעשר מכל
הכסף הזה לצדקה. ופתאום באה ישועתו: שומר היער, אף
כי היה רחוק מן המקום שמע את קול בכיו של הסוחר,
והגיע במהירות עם רובהו אל המקום שעמד הסוחר קשור
לעץ, תכף ומיד פתח אותו ממסרותיו. הסוחר סיפר לו
את כל הנעשה עמו. השומר תפס את העגלון לקח אותו
לתחנת המשטרה, ולאחר חקירה הכסף הוחזר לסוחר
ואילו העגלון נאסר בבית האסורים. נסע הסוחר לביתו
שמח וטוב לב על שהשית הצילו מידי הרוצח. אולם כאשר
הגיע אל ביתו שכח לקיים את נדו. ולסוחר בן יחיד ובת
יחידה, והנה פתאום דבק חולי רע בביתו ומתה, והוא לא
שת ליבו לזה, ולא זכר שלא קיים את נדו. אחרי כן חלה
פתאום גם בנו יחידו, ושלא אחר רופאים גדולים וכולם
אמרו נואש לחיו, אך בשמעו שבעיר מז'בוז נמצא הבעש"ט
שפועל ישועות, נסע אליו לבקשו שיעור רחמים על בנו
יחידו... למותר לציין כי האורח שהלך עם ר' וולף היה אותו
הסוחר עצמו. וכאשר סיים הבעש"ט את סיפורו נזדעזע
הסוחר כי זכר את אשר נדר בעת צרה ולא קיים. ואמר
לבעש"ט: הנני מוכן ומזומן להפריש את הכסף, ולתתו לכל
מי שיצווה הבעש"ט. ציווה עליו הבעש"ט לתת לר' זאב
את הכסף, ואכן כך עשה הסוחר. ר' וולף החל להכין את
החתונה בשמחה רבה, וקנה מתנות בשביל החתן, ותן
את הכסף שהבטיח לנדוניה וערך את החתונה ברב פאר
וגם את הסוחר הזמין לחתונה. טרם נסע הסוחר לביתו
קיבל מכתב שבנו נתפא מחלתו והוא בריא ושלים.

בעיר מז'בוז גר חסיד אחד ממקורבי הבעש"ט בשם ר'
וולף קיצע שהיה עני ואביון. היה לו לר' וולף בת שהגיעה
לפרקה, ומחמת עניותו לא היה לו במה להשיאה. פעם
אחת אמר להבעש"ט: "למה לא תשדך את ביתך?" השיב
לו ר' וולף: "הלא עני מרוד אני וגם לחם לאכול אין לי,
ובמה אשיאה?" גער בו הבעש"ט וצוהו שימהר לחפש חתן
לביתו, וכשר' וולף פקפק שוב בדבר, אמר לו הבעש"ט:
הנני מודיעך כי הגיעה עת זיווגה, וזאת עשה: שלח שליח
לעיר יאסי, ואני אשלם לך את ההוצאות, והשליח ייפגש
עם השדכנים ויאמר להם שאתה מוכן לתת סך של אלפיים
רובל כסף, ובלבד שהחתן יהיה תלמיד חכם ירא שמים.

מיהר ר' וולף לקיים את דברי הבעש"ט ושלח שליח לעיר
יאסי. השליח בא לשם ותאר את המחנות ר' וולף בתור
צדיק וחסיד, והבטיח שייתן נדוניה אלפיים רובל. השדכנים
התחילו להציע לפניו שידוכים שונים, שלא מצאו חן בעיניו,
עד שלבסוף התעכב על שידוך אחד עם איש נכבד ועשיר
ומיוחד, והבחור היה גדול בתורה, ומצא חן הדבר בעיני
השליח, ועשה "תנאים" וכתב שעל המחנות לתת אלפיים
רובל נדוניה. השליח חזר לביתו וסיפר לר' וולף את כל
המאורע ומצא חן גם בעיני השידוך, אך הלך בעצב אל
הבעש"ט לשאול מאין יבוא עזרו בדבר הנדוניה שהבטיח.
כאשר בא לפני הבעש"ט ברך אותו הבעש"ט ברכת מזל
טוב, ואמר לו שלא ידאג מאומה, כי במהרה יבוא עזרו ויוכל
לתת את הנדוניה כמו שהבטיח. עברו כמה שבועות מיום
כתיבת התנאים, ור' וולף מקבל מכתב ממחנותו בו הוא
מתפלא כי לא שלח מתנה לחתן כנהוג. הלך ר' וולף עם
המכתב אל הבעש"ט, ואמר לו שוב הבעש"ט שלא ידאג
וישועתו קרובה לבוא. חלפו עוד כמה שבועות, והנה שוב
מקבל ר' וולף מכתב מהמחנות שתמהה מדוע ר' וולף לא
שולח מתנה לחתן. כאשר ראה המחנות שאין קול ואין
עונה, שלח שוב מכתבים בדברים קשים, והודיעו שאם
ימשיך לשתוק יבטל את התנאים. הלך ר' וולף במר נפשו
אל הבעש"ט והראה לו המכתב. אמר לו הבעש"ט: "תכתוב
למחותן שלפני החתונה יבוא לכאן החתן ואי"ה הכל יהיה
מוכן גם הנדוניה וגם המתנות לחתן." עשה ר' וולף כדברי
הצדיק, והתחיל להתכונן לנישואי בנו. כשהגיע קרוב לזמן
החתונה, נכנס ר' וולף לבעש"ט ואמר לו הצדיק שיכתוב
למחותנו שייבאו 3 ימים קודם החתונה כדי לשמוח אתו
קודם החתונה. קיים ר' וולף את פקודת רבו, וכמה ימים
קודם החתונה קיבל מכתב מחתנו שהוא עם כל בני ביתו
נוסעים אל החתונה. הלך ר' וולף בפנים עצובות להראות
לבעש"ט את המכתב, והנה בדרך הליכתו פגש באיש אחד,
והאיש שאל אותו איפה גר הבעש"ט. השיב לו ר' וולף שהוא
בדרכו לשם ויוכל להתלוות עמו. כשבאו אל הבעש"ט
נתן שלום לאורח ואמר לו: "הנני לספר לך מעשה שהיה.
מעשה בסוחר גדול אחד שהוביל עצים ברפסודות גדולות
למדינת פרסיה. פעם אחת הוביל רפסודה גדולה של עצים,

המציאות שאין לו כלום - רק הוא יכול לעמוד כעני
בפתח ולבקש כל דבר מה' בגשמיות וברוחניות.
אבל אם יש לו כבר מעצמו - עושר, יכולת, כוחות,
וכישרונות - הוא כבר לא צריך לבקש כלום מה'
חלילה, הוא מסתדר לבד...

בשבוע הבא עלינו לטובה נתבונן בכל דבר
במשקפיים של אמונה, המשקפיים של המלכות:
אין לי כלום מעצמי.

ביום הראשון ב"חסד שבמלכות" נתבונן שכל החסד
שאנחנו זוכים לעשות, כל דבר טוב, כל עזרה לזולת,
כל נתינה - היא לא שלנו, היא רק של ה' שנתן לנו
את הכוח לעשות את הדברים הטובים. גם הכסף
שאנחנו נותנים הוא לא שלנו הוא ניתן לנו אך ורק כדי
לעשות בו את רצון הנותן, ואפילו הרצונות הטובים
להיטיב ולגמול חסדים הם לא שלנו.

אין לנו כלום מעצמנו. אנחנו מעלים את כל מידת
החסד אל האמונה שלימה שהכול שייך לה'.

לך ה' הממלכה

כך גם ביום השני הוא הגבורה שבחסד". בן אדם
מתאמץ ונלחם ומתגבר על אינסוף מכשולים ומניעות
יצרים רעים ומידות רעות או שהוא נלחם בתלאות
החיים - ואך טבעי שהוא ירגיש סיפוק עצמי, תחושה
טובה שהוא בעצמו פעל והתגבר, נלחם וניצח.

אבל ביום השני אנחנו מעלים את מידת הגבורה
אל האמונה השלימה, שבכל התגברות והתגברות
- אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו לא יכול לו. זו
האמונה השלימה שכל הגבורה היא של ה' ו"אל-
יתהלל הגיבור בגבורתו", גם לא בגבורה הרוחנית.

כך נתקן מידה אחר מידה ונקשר אותה אל האמונה
השלימה שהכול מה'. ושיא השיאים יהיה לביל השבת
הבא עלינו לטובה, כשנגיע ל"מלכות שבמלכות",
ואז נחיד לעצמנו את ההכרה ונתפלל לה' יתברך
מעומקא דליבא - שייתן בלבנו את האמונה השלימה
שגם את האמונה אנחנו מקבלים מה', גם המלכות
בעצמה לא שייכת לנו. לך ה' הממלכה.

רק אתה נותן אמונה, רק אתה פותח את שפתינו
להתפלל לפניך, כי המלכות שלך היא:

גם עצם העובדה שאנחנו יודעים שכל המידות הן
מה' - גם זו מתנה.

גם זה לא שלנו.

**האמונה שהיא המלכות היא הלב של התורה,
המאור העמוק של התורה, והיא גם הכלי לקבלת
התורה,**

**עבודה על האמונה וחיזוק האמונה השלימה הם
הכלי המושלם להכנה מיטבית לאור ולפנימיות של
זמן מתן תורתנו הבא עלינו לטובה.**

בברכת שבת שלום ומבורך

שלום

מה זה להיות נציג ומה זה דורש ממני?

קודם כול, צב לא דורש ממך, צב נותן
אך! צו הפצות הפדולות ביותר בעולם:
אצבת את הדיכוי בצורה קלה ופשוטה.
צב נותן אך את הפצות ארבעה: "דיכוי
לא עולם, אני לא חי כאן לעצמי, אני חייל
שלך ואני מוכן להיות אוליית רצח"
חולל מצבי,

פדיוסוק בנציות בהחלט יכול להיות
מסמכת של הכנסה קרייב וקלה לא
דורש ממך מאמץ גדול.

אין לי שום ניסיון בנציגות או מכירה, איך מתחילים?

אנחנו כאן בחולל של חסד עוסקים לנים
בהפצות יפדות ואנחנו מבינים את
הקליים ופנציות של מפיצי יפדות
בהטת בתחילת דרכם. אלם כך בנינו
צוות תמיכה מקצועי למצב כל פנצון
מאחוריק!

אני מתבייש להציע ספרים, לא מתחבר לאנשי מכירות!

כאלו מוכרים את מדי לאנחנו אופקים
בדורין או בקריסין-אנחנו ממליצים להכרים
על מנסדות על חוגים על מוצרי הריאות וכו'.
כדי קראת את ספרי הדי ואת מדי
אצו בלורה פם מביאים לעולם.
אין לום סיבה לא יביר בק ארעבי את צב
פאדא אמאליים נוסמים. את יודע לאת
עולם רק טוב אאליים. וצב הפיסק מבוטל!

מי יכול להיות נציג של הרב?

כל מי שרצב אקחת חלק בהאולה לא
עם ישראל, כל מי ששלו רחמנות על
עם ישראל ואהבת ישראל. אין לום
הפדול של עין או כל הפדול אחות.

אני רוצה

להיות

נציג,

אבל יש לי

שאלות!

מה זה אומר בפועל?

אפיות נציג צב אומי אפיות בתובת
בלונות של או בירי שלך אל מי שרצב
אפליים את ספרי רבין בקדול ואת ספרי
דיה ארול ליל"א.

נציג צב לאת מוסס בלונות מודעות
או בבית כנסיות צב כדי דבר גדול.

ובנוסף, כל לילך יות יוצא
ויצירות לים ואפירות מכל אצבת
ואפיק אמצאות טובות יותר.

עם יוצא ורצון אפלי אאין
ליצירות קבולים ופליים פם פאדול!

אין לי מקום בבית לאחסן ספרים!

את לא צריך לאחסן אאצם בבית
והיכל של 20 ספרים צב לא דבר למען
דינה מקום. תמיל עץ צב ותרד
מה בקרב ומדי בצוריק, ונציגין ספרים
נוסמים כלר נציגות אך פאסקר.
אין אנו ספק לאת תאין מדי מאוד
ספרים נוסמים.

בית, משפחה, ילדים, איפה אני מכניס את זה בלו"ז הצפוף שלי?

פאצור נכוד בצורה כצאת לאת לא נוצב
את ציסוקיק ולא מלקיק בבך יות מדי צמן.
נציגות אכ אכנות את צב נכונ ובהתאמה
אליית אפירות שלך כדי לפכל יתרד בצורה
טבילת וחלקה עץ אפם מומס.
מניסיון נאיר לפתוססת פקאנוד פצאת אסדי
יומך פיא צו תמיל אכ את פבורכ כל
ציסוקיק.

איך יידעו בסביבה שלי שאני מוכר את הספרים של הרב?

על כך תקבל מנוד מרצות לנני. יילחו
אליק סליים מוכנים למכל אצורק אליים
את פסטיים שלך. ופרוספקט פכוונד
לבו תמצא פסטיים בנלל פצב.

נגיע לכל מקום בארץ, זה תלוי בנו!

אז מה עושים?

מתקשרים! 052-7112793

מי יזכה לקבלת התורה

הרבה מפרשים אומרים שלא בכדי פרשת באה במדבר לפני חג השבועות, זמן מתן התורה, לרמז לנו שמי שמשים עצמו כמדבר שכולם דשים בו יזכה לקבל את התורה.

בהפטרה שמתוך נבואת הושע, כאשר עם ישראל סרו מן הדרך והתחילו להאמין בטבע, בעצים ובאבנים ובמערכת המזלות (אסטרוולוגיה). מפרש המלבי"ם: רצה הקב"ה באהבתו להשיבנו מטעותינו כדרך שבעל משיב את אשתו ונצרך לפעול מכמה כיוונים כדי להגיע אל ליבה. בתחילה הקב"ה שינה את השפעת המזלות וכל כח הסגולות שלא יועילו כלל, לאחר מכן השית איבה בין עמי' ובין העמים אשר בטחו בהם ולמדו ממעשיהם, וראה שגם זה לא עוזר ובני ישראל עדיין לא שבים אליו באמונה שלימה, ואז נקט בצעדים חמורים יותר, עד שלבסוף הולכים למדבר ששם לא יהיה להם במי לתלות את בטחונם ואז יוכלו להתחבר ללא מפרעים לקשר של אהבה. וזה גם מה שכתוב בסוף מסכת סוטה על כל הצרות ח"ו שבזמן עקבתא דמשיחא, עד שנבין שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. עם ישראל למדו מהגויים שהכל מתנהל על פי הטבע ושכחו שהכל מושגח מלמעלה וגם לענין המזל שהרי עם ישראל מעל המזל, ואפילו אם הטבע מחייב שיקרה דבר מסוים, התפילה משנה את הטבע - אלא שלשם כך צריך להאמין שה' יכול לשנות הכול כרצונו תמיד! לצערנו התרחקנו כל כך מהאמונה הפשוטה שהייתה לאבותינו בגלל הגלות הארוכה בין הגוים והצרות הפוקדות אותנו ומסיחות דעתנו, עד שכאשר אומרים לנו שאפשר להשיג כל דבר

בתפילה, זה נשמע לנו מופרך ודימיוני, כאילו זה דבר השייך לסיפורי צדיקים. רבי נחמן מלמד אותנו כיצד מגיעים לזאת האמונה ונראה את דבריו הנפלאים: "וגם צריכין שיהיה ההתבודדות במקום מיוחד דהיינו חוץ מהעיר בדרך יחיד, במקום שאין הולכים שם בני אדם הרודפים אחר העולם הזה, אף על פי שכעת אינם הולכים שם, ולמה מבלבל ההתבודדות, ואינו יכול להתבטל ולהיכלל בו יתברך". ולמה דווקא במקום שאין איש? זאת לומדים מהפסוק בתהילים "ובמושב לצים לא ישב" שבמקום שישבו אנשים לצים, לא טוב לשבת, מכיוון שדיבורי הליצנות נטבעו באותו מקום וברגע שיושב שם ישפיעו על נפשו ויבלבלו דעתו. וע"י שירבה בתפילה לשנות מידה אחת יזכה לבטלה וכן הלאה עד שיגיע לבחינת מדבר הראוי לקבלת התורה. אך מובן שמקום המבודד מכל אדם מרתיע את רובנו שהרי אנו מורגלים להיות מוקפים בחברה, וגם אם לא פיזית אז בדרכים טכנולוגיות אחרות, על כן יש לבקש מה' שיזכה אותנו לזאת המעלה ולהתחיל את הדרך בצורה הדרגתית. מסופר על שני חברים טובים שנפרדו לזמן מה והחליטו לדרבן עצמם להתחזק, אז סיכמו שילמדו על מידת הביטחון ויבחנו אחד את השני כשיפגשו. כעבור חצי שנה נפגשו בחן האחד את חברו ואכן הלה דקלם מאמרי בטחון בעל פה. הגיע תור השני והוא ביקש מחברו שיתלוצץ אליו ליער. החבר המדקלם רעד מפחד והשני לעומתו בטוח ושליו. שאלו: 'היכיד אתה כה בטוח?' ענה:

'ראיתי שלא די בלימוד כדי לחזק את הביטחון, דרושים גם מעשים, לכן הלכתי ליער וכל יום פסעתי עוד כמה פסיעות ומלמלתי את פסוקי הביטחון אותם למדתי ועתה אני מטייל כאן בשלווה.

הרה"ק ר' חיים מקוסוב זיע"א בעל התורת חיים כ"ה אייר

לאורם נלך הילולא דצדיקא

קו האמונה
02-6444250

אף גדולי הדור שיחרו לפתחו.

מסופר, שבשבת הראשונה לאחר פטירת הרה"ק בעל ה"אהבת שלום" נהרו כל החסידים ל"שולחנו" של בנו, רבי חיים מקוסוב, אבל בלבבות נשברים וברוח מרה. נכח שם אז הרה"ק ר' צבי, בן ה"חזקה" הקדוש מלובלין. הוא, בראותו את שברון לב הנאספים, קם וסיפר: פעם שלחתי אבי הק' אל המגיד הקדוש מקו'ניץ זצ"ל. המגיד חיבבני מאוד, ובהזדמנות אחת אמר לי: "בוא ואראך דבר מיוחד". הכניסני לחדרו, ואמר לי: "הבט לנגדך". הבטתי, וראיתי שלוש צורות אנשים, מאירות כשמש וכירח. לשאלתי, מי הם אלה, ענני: "אלה הם אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב". ועתה, דעו נא רבותי - בכל הצורות הללו לא ראיתי דמות מהודרת יותר מצורתו של רבנו, הרה"ק ר' חיים! ידוע ומפורסם, שרבנו ה"תורת חיים" זכה למדרגה שאביו הק' היה נראה אליו בהקיק, לאחר פטירתו. ביום כ"ה באייר שנת תר"ד ירדה חשיכה לעולם, והרה"ק ר' חיים מקוסוב זיע"א עלה בסערה השמימה, כשהוא מותיר אחריו שושלת עניפה ומפוארת של בנין וחתנין גדולי הדור, וכן תורה שלימה - ספרו הקדוש "תורת חיים" שנכתב על-ידו עצמו. וכך מעיד מחבר "אבן שתיה": "ודע, שספרו זה היה מונח תחת מראשותיו, וכמה פעמים בלילות היה לוקחו וכותב בו רזי-תורה שנתגלו לו! זכותו יגן עליו ועל כלל ישראל אכ"ר..

בשנת תקנ"ה נולד הרה"ק ר' חיים מקוסוב, כבר משחר נעוריו ניכרו בו יצני גדלות, רוממות וקדושה.

הערכתם של גדולי הדור אליו הייתה רבה מאוד. לימים, כשביקר פעם נוספת בחצרו של הרה"ק מאפסא, נטל ה"אוהב ישראל" נר בידו, ולאורו בדק את התורת חיים" מכף-רגל ועד ראש, באמרו: "על סחורה, כזו צריכים להיות מבין, גדול". פעם, כשנסע להסתופף בצל הרה"ק ה"חזקה" מלובלין זיע"א, ביקשה אמו לשלוח כמתנה ל"חזקה" כתונת של הרה"ק בעל ה"אהבת שלום". בטעות שלחה כתונת של בנה, רבי חיים, כשנטל ה"חזקה" הקדוש לידו את הכתונת, הבחין בחילופין, אך מיד הפטיר: "זו היא כתונת של נוטר הברית!..."

לאחר שנות שהותו בבית חותנו, שב אל אביו הקדוש לקאסוב, וישב משך כל העת על התורה ועל העבודה, כשאביו ה"אהבת שלום", מאציל עליו מרוחו פי-שניים. את סדרי לימודיו החל מהשעה השניה או השלישית אחר חצות, ומיד שקע בלימודו ולא פסק פומיה מגירסא. מאז פטירת הוריו, בכל שנה, ביום ההילולא של אביו ואמו, היה מסיים את כל חלקי הרמב"ם ואת הרי"ף על כל הש"ס.

עם פטירת אביו הקדוש, נתעטר בכתר המלוכה, כשהחסידים קיבלו את מרותו ושמוהו אלוף לראשם. המוני חסידים הסתופפו בצילו ושתו בצמא את דבריו,

משלימים את תורת רבי חיים קנייבסקי

מ"ח קניינים לתורה

אוהב את הבריות

ע"י אהבת הבריות מקרבן לתורה, ומתלמידיו יותר מכולם.

ע"י שמקרבן לתורה יש לו מצוה של זיכוי הרבים שמשמיעו.

ילדון חידודון

היכן בפרשתנו פעולה שנעשתה על ידי י"ד בני אדם?

תשובה לפרשת אמור: אחד מהבעלי מום מום שהזכור בפרשה (כב כב) "או שבור חרוץ", המילה חרוץ כאן משמעה סדוק, אך בעולם חרוץ נחשב למצטיין.

זוכה פרשת אמור: יעלי זהר, ביתר עלית.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

תודה של רפואה

שמי תפארת. הסיפור שאני רוצה לספר לכם אירע בשביעי של פסח האחרון.

סבי היה בבית החולים והשתחרר לחג הפסח. בשביעי של פסח זכינו שיבוא להתארח בביתנו, מאוד דאגנו לשלומם של סבא היקר.

דאגתנו גברה כאשר סבא אמר שהוא חלש נורא ולא מרגיש טוב בכלל.

התחלתי יותר לדאוג כי ראיתי את המבט חסר האונים של הורי, ביקשתי מבואר העולם עיצה ותבונה ופניתי אליו: "ריבוננו של עולם, אבא רחמן, אני רק ילדה קטנה ואין בכוחי לעשות כלום לרפואתו השלימה של סבא, אבל למרות קטנותי אני מאמינה שאני כן אוכל לסייע רק בבקשה אבא טוב, רחם עליי ותאיר לי מה לעשות."

זאת הייתה תפילה קצרה שרחשתי בליבי לאבא אוהב שבשמים. עברו כמה דקות וניגשתי לספרייה על מנת להוציא ספר, ובין הספרים ראיתי מונח לו ספרו של הרב ארוש שליט"א.

מייד הבנתי שזו ההארה שהקדוש ברוך הוא מאיר, נזכרתי בעצת התורה של הרב ארוש, נשארתי שם והתחלתי לעשות את חוק תודה.

אמרתי במשך חמש עשרה דקות תודה לריבוננו של עולם, שיש לנו סבא כזה צדיק ושזכינו שהוא יהיה איתנו בחג, תודה על המשפחה, אחים, אחיות ותודה גם על מצב הלחץ בו אנו שרויים כרגע.

לאחר רבע ההשעה של התודה אמרתי שמונה פעמים את פרק ק' המיוחד ברגש, "מזמור לתודה".

לאחר שסיימתי הבנתי כי סבא עלה על יצועו כדי לחדש כוחות. לחשתי לה' עוד כמה מילות של תפילה ונירדמתי.

בבוקר קמתי מוקדם לאחר התפילה וברכת חג שמח לסבא שאלתי בשלומם והוא אמר שברוך ה' הוא מרגיש הרבה יותר טוב. סיפרתי לו על חוק התודה שעשיתי למען רפואתו וסבא כל כך התרגש ואמר, ראו את כוחה של התודה כמה יקרה היא וחשובה.

אמרתי תודה וסבא מרגיש טוב יותר.

שלום | אייר

כשיש לאדם שלום למטה, יש לו שלום למעלה.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיון

גימטריא

פתרו את צופן הצורות בעזרת הגימטריא ותקבלו משפט הקשור לזממנו

↑	★	●	☾	◆	■	☾	×	♥	◇	●
300	100	50	40	10	8	8	6	5	2	1

זוכה פרשת אמור: טובה טפר, זכרון יעקב.

בדיחות הדעת

שתיים שנה שלוש כוסות משקה בבת אחת, אמרו לו חבריו הרי אמרו חכמים: "השותה כוסו בבת-אחת הרי זה גרגרן", שלוש כוסות בבת-אחת לא כל-שכן! השיב השתיין: כל דברי אני עושה לפי התורה וכתוב (שמות לז): "שלושה גביעים בקנה האחד".

העלון מוקדש לרפואת שלומי בן חנה

ולזיווג הגון נאור בן הלן

להקדשת העלון: 02-5308000

המורה צריך למקד אותו ולאפס אותו מחדש: "משה אתה בשיעור, תהיה איתי" ולא, אין לו בעיית קשב. פשוט הוא אינו מסודר ומתקשה להפנים שעכשיו לומדים ועליו "לאסוף" את עצמו לשיעור. זה אמנם עוזר לילד, אבל באותה מידה גם מטריד אותו. תלמיד זה, אינו יודע לקבל את השיעור בצורה מסודרת והוא לא מארגן את הדברים במוחו בצורה נכונה. טבלאות, סכמות, סיכומי ביניים וסוף נושא, ומבנה מסודר של ידע- אינם עוזרים לו לארגן את הלימוד ולאכסן אותו בצורה נכונה.

ומכאן, הדרך לאי הצלחה בלימודים-ברורה.

גם תכונות נרכשות

סדר וארגון, אינן רק תכונות "מולדות" שמי שנולד איתן-יהיה ילד מסודר ומארגן וחיי יתנהלו לפי סדר, אלא הן גם תכונות "נרכשות" ואפילו מי שנולד עם תכונה/אופי לא מסודר ומארגן- יוכל לרכוש אותן. תכונות אלו, מושפעות בעיקר מ"הרגלים" ולכן ההרגל והחינוך בבית ובסביבת הגדילה של הילד, יתרמו להיותו מאורגן ומסודר. לימוד "סדר וארגון" צריך להיעשות תוך התחשבות בשלב ההתפתחותי בו נמצא הילד ומתוך עקביות, התמדה ודוגמא אישית של ההורה. לכן במידה ותכונה זו אינה מולדת אצל הילד, נצטרך לאמן אותו לרכוש אותה ע"י אימון עקבי ושיטות עבודה שונות שנלמד עליהם בהמשך. עלינו להיות החלטיים ובטוחים כי: נוכל בע"ה לקנות כלים לשיפור המצב בבית ולהפוך את הילדים למסודרים ומאורגנים יותר. המשך בע"ה בשבוע הבא!

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לומדים להצליח פרק יג'

המאמרים האחרונים, עוסקים ב"מיומנויות ההכשרה ללמידה" דהיינו: באותם כלים שבאמצעותן ניתן להגיע ללמידה. בפרק הנוכחי, נמשיך בע"ה ללמוד על המיומנות הראשונה מתוך חמש המיומנויות, שהן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה. אני מעוניין להבהיר שני עניינים שעולים הרבה משיחות טלפון שאני מקבל לאחרונה: א. כל המאמרים שלי כתובים בלשון זכר מפאת הנוחות, ההדרכה בחינוך ילדים זה לבנים ובעות כאחד, אם אין הוראה שמדברת רק לבנים או רק לבעות, בד"כ הכוונה לשניהם. ב. אני מאבחן ומטפל מוסמך (תואר שני) במגוון תחומים, בילדים נער ומבוגרים, ובכלל הקשיים המשפחתיים, ניתן לחייג ולקבל יעוץ (בזמנים הכתובים) ללא תשלום. ג. המאמרים פותחים בפני ההורים פתח להבנת בעיה או קושי עם הילדים, יש במאמרים מידע שימושי רב ולעיתים גם הבנת תהליכים או דרכי טיפול מתוך הקליניקה שלי. ד. רוב ככל המאמרים הם סדרות נושאים וחשוב לשמור על רצף הקריאה של כל הסדרה.

1. סדר וארגון:

הזכרנו, שכאשר אנו מדברים על מיומנות של "סדר וארגון", אין הכוונה לסידור החדר, הילקוט או הקלמר, אלא ליכולת הרבה יותר בסיסית ומהותית שמתבטאת ב: "יכולת לארגן דברים בסדר נכון מתוך הבנה ומודעות של תהליך", וזה לא רק פעולה פיזית או תכונה מנטאלית עמומה, אלא הכוונה על סדר וארגון פנימי, עמוק ותודעתי יותר- שנמצא בבסיס התפישה של הילד את החיים במובן המופשט של המילה ובפועל בכל חלקי החיים. סדר וארגון פנימי, משפיע על: א. התנהלות המחשבה לפני הלמידה. ב. מארגן ומעבד את החומר הנלמד, תוך כדי תהליך הלמידה. ג. מאחסן את החומר הנלמד במוח בצורה מסודרת. ד. פועל לארגון הזיכרון ויכולת השליפה בבוא העת. ה. ובגדול, מתאם את מכלול הפעולות הלימודיות וההתנהגותיות.

התלמיד המסודר

תלמיד מסודר ומארגן, מגיע לגן/לכיתה/לתיכון/

התלמיד שאינו מסודר

לעומתו, התלמיד שאינו מסודר ומארגן, כלל אינו יודע "מדוע הוא מגיע לכיתה" אולי כדי ללמוד ולרכוש ידע, אולי כדי לצייר, לשחק, להשתולל ולרכוש חיי חברה, ואולי סתם ככה כי אין לו איפה להיות כי הוריו עובדים ובית הספר הוא ה"בייבי סיטר" שלו. המושג "מטרות בחיים" או "עיקר וטפל" הם מושגים מעורפלים אצלו. הוא מתקשה לקבל את המושג הברור והפשוט של "עכשיו מקשיבים ולומדים, בהפסקה משחקים" הוא עובר את השיעורים בקושי גדול מבחינת יכולת עצמית, כי הוא לא באמת נמצא בכיתה (רק הגוף נמצא) מבחינת התודעה. במקרה הטוב, הוא מתמודד עם חומר למידה, כי הוא במקסימום של עזרה חיצונית מטרידה כמו הכוונה של צוות ההוראה, מיקוד לחומר לימודי ועזרה במילוי העבודות. אצל התלמיד שאינו מסודר, כל כמה דקות

כאן
ישקלו טוב
את המגיע לך!

בית דין חכמים דיינים מוסמכים ומנוסים בענייני משפחה, מסחר, עסקים, ירושה, צאצאית מור, וכו'. נותנים תשובות, חוות דעת, ופיקוח נעדר.

בית דין רבני | רח' שמואל הגבאי 33, ירושלים
054-237-3752
mailto:malchutachmed@gmail.com

קצאנות
מחיצות
אחיזה

סגולה ידועה לערב ראש חודש סיון

תפילת השל"ה

מסוגל לילדים צדיקים
תלמידי חכמים

לקבלת נוסח התפילה בדף ברור יפה ומסודר:
al5308000@gmail.com | 052-6672221